

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m.

Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Megjel. havonta.

Előfizetési ára:

1 évre 1 pengő.

Postatakarékpzt.

számla 17.270 sz.

Mit kíván az Isten az egyháztól?

„Isten, aki mindeneket teremtett; azért, hogy megismertessék most az egyház által az Istennek sokféle bölcsesége, amaz örök eleve-elvégezés szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban“ (Ef. 3, 9—11.) Az apostolnak e szavai szerint Isten arra a munkára rendelte az egyházat, hogy mint élő egyház legyen a világban élő tanubizonysága az élő Krisztus megváltói erejének. Az egyház első feladata az evangelizáció, az Örömhír terjesztése, hogy Jézus Krisztus megváltotta a világot. Nincs a világon még egy olyan szervezet, még egy olyan vallás, még egy olyan intézmény vagy emberi közösség, amely a világnak, az államnak, a családnak, a társadalomnak, az egyes embernek leg-sürgősebb orvoslásra váró bajait úgy tudná orvosolni, mint a Krisztus egyháza, a szenteknek ezen gyülekezete.

Úgy a tágabb értelemben vett misszióknak, mind pedig a külső misszióknak célja és indítéka az evangelizáció, az evangéliom hirdetése. Az egyház minden munkájának, minden életmegnyilvánulásának csak akkor van jelentősége és értéke, hogyha összefüggésben marad azzal a rendeltetéssel, amelyet Isten az egyház elé tűzött: „Hogy megismertessék az Isten sokféle bölcsesége.“ A keresztyén szeretetmunka, a keresztyén nevelői és oktatói munka, a keresztyén irodalom, mindez csak azzal nyer létjogosultságot s válik Isten céljait szolgáló munkává, hogy az evangelizációba illeszkedik bele. Evangélikus iskoláink, evangélikus családi életünk, evangélikus gyülekezeti életünk meddő, haszontalan sőt ártalmas, ha elkülönül ettől az evangelizáló munkától, amelynek az egész világot be kell töltenie.

„Nulla regio terrae, quae non plena nostrae laboris“: „Nincs olyan tájéka a földkerekségének, amely ne volna telítve a mi munkásságunkkal“. Ez a Krisztus egyházának célkitűzése Isten eleve-elvégezése szerint. S nekünk ezt a célt kell egyre közelebb vinni a megvalósuláshoz. „Elkezdvé Jeruzsálemtől“ tehát a magunk szűkebb környezetében, de azután mind szélesebb körökben „a földnek mind végső határáig“.

Ebben a szent munkában minden egyháztagnak kötelessége résztvenni. Minden evangélikus embert arra hívja el az Isten és arra kötelezi az egyház Úra, hogy az evangéliomot hirdesse, le-

gyen hitének apostoli lelkü és buzgóságu terjesztője, Gondoljuk el, mit jelentene az, ha az 538.487 magyarországi evangélikus ember közül, akikből 15 éven felülinek számít 259.000, ez utóbbiak közül csak minden ötödik, vagyis összesen 52.000 egyháztag lenne hitének apostola, misszionáriusa, őszinte és bátor hirdetője! Egyházunknak 270 anyagyülekezete és 149 leánygyülekezete van; összesen 419 gyülekezet. Ha mindegyik tűzhelye lenne a misszió munkásságnak, mennyi áldás áradna ki az országba, az egész világra! Oh, hogyan lehet kishitüsködnünk, hogyan szabad csüggedoznünk, amikor az Isten annyi alkalmat ad a munkára, a bizonyágtételre! Nem önmagunkat kell-e vádolnunk s legkeményebben és legkiméletlenebbül, hogy elszalasztjuk az időt, megvetjük az alkalmakat s a legkülönbözőbb, de kivétel nélkül helyt nem álló mentséget keresünk tétlenségünkre, vesztéglésünkre, amikor a Krisztus seregének menetelni, harcolni kellene!

Ime egy példa az afrikai misszióból:

Lagosnak (a Niger folyam torkolata körül) egyik tartományában az egyik misszió területén évenként átlag 1500 felnőttet keresztelnek meg. Mi ennek az áldott eredménynek a magyarázata? A misszió jelentésében ez olvasható: „Az evangéliom főleg azon a réven terjed, hogy afrikai kereskedők, vagy egyik helyről a másikra költöző fiatal emberek hirdetik az evangéliomi üzenetet. A misszionáriusnak állandó tapasztalata volt az, hogy valamelyik pogány faluból jön hozzá egy küldöttség s megkéri, hogy tanítsa őket és egyuttal azt is jelentik, hogy a falujukban szeretnének templomot. A misszionárius azonos válasza mindegyik esetben ez volt: „Pompás; menjetek és építsetek templomot.“ Nem sok idő multával megint jönnek hozzá, jelentik, hogy a templom felépült és most tanítót szeretnének. „Nagyszerű; most menjetek és építsetek házat a tanítónak és teremtetek elő évi fizetésül 300 pengőt, ha pedig azt akarjátok, hogy nálatok is maradjon, akkor biztosítsatok neki a további évekre is évi 300 pengőt.“ A küldöttség csakhamar visszajön a 300 pengővel s jelenti, hogy a tanító lakása felépült.“ Ez a példa távolról sem egyedülálló a misszió munkamezején.

Ahol Isten Lelkét munkálkodni hagyják, ott a Lélek csodálatos eredményeket ér el. Ámde nem szabad a csatornákat betömnünk. Nem szabad a Léleknek útját állnunk. Nem szabad folyton folyvást abban fáradnunk, hogy hol találunk egy olyan szánakozó jóbarátot, aki megsajnál bennünket, részvétét fejezi ki s megbámul, hogy még mindig élni tudunk; s végül odalyukadunk, hogy gratulálunk magunknak, hogy tényleg milyen derék evangélikusok vagyunk mi, hogy egyáltalán megvagyunk, hogy létezni merünk. Ha a bátorságunk, hűségünk és munkakedvünk csak ennyire terjed, akkor megtagadtuk az Istent. Mert Isten azt kívánja, hogy az egyház által az egész teremtettségben megismeressék az Isten sokféle bölcsesége.

N. K.

Gáncs Aladár.

(A nagy missziói lelkész.)

Lehunytad most Te is szemed...
S nincsenek, kik ébresszenek!

Pedig Te *ébredtő* valál.
Egy altatott el: a Halál.

Te kezdtél itt élesztetni:
A lelkeket ébresztetni!

Te voltál erre hivatott —
(Ez a dolog nem vitatott.)

Nagy volt ez a feladatod!
Nagyobb volt, ami felhatott

Az égbe, az a szent ima:
Ki kell a szívnek nyitnia,

Sok bárha oly konok, kemény, —
De olthatatlan hit, remény,

Mint égi tűz gyújt Tégedet,
Mely végre is elégetett!...

De a felgyúlt tűz itt lobog, —
És midőrökre boldogok,

Akiknek e ki nem aludt
Égi tüzből egy szikra jut...

Mi ellen Te tusakodál:
Szemünkön még fedél, homály.

Tiédén már nincs árny, fedél:
Te teljesen fölbredél!

Petrovics Pál.

Missziói hírek Németországból.

Németországban az 1936-os esztendő egész sor missziói egyesület jubileumi esztendeje. 100 éve állanak fenn a Gossner-Misszió, a Lípesei Misszió és az Észak-német Misszióegyesület. 75 éve kezdte meg munkáját a Rajnai Misszióegyesület. És 50 évfordulóra tekinthet vissza a Betheli és a Neuendettelsauai Misszió.

Febr. 29—márc. 2. tartotta a Brandenburgi Missziókonferencia 52. évgyűlését. Berlinben lévén, én is részt vehettem rajta. Kiemelkedő eseménye volt, hogy a Gossner-féle Misszióegyesület elnöke, Stosch misszionárius éppen egy vizitációs utjáról tért haza Chota Nagpurból, Brit-Indiából, ahol a Gossner-Misszióknak van munkamezeje.

Gossner J., berlini evang. lelkész ennek az egyesületnek az alapítója, aki egy évszázaddal ezelőtt küldött ki először misszionáriusokat. Indiában 90 éve folytatnak munkát. Stosch 8 évig volt missziói munkás Indiában. Érdekes beszámoló tartott legutóbbi vizitációs utjáról. Békét kellett teremteni régi missziói területén, ahol két törzs torzsalkodása szakadást idézett elő az ottani keresztyén egyházban. Tulajdonképpen ott künn is ugyanaz a probléma égető, ami ma Németországban: az egyház és a fajiság viszonyának kérdése! Elkerülhetetlennek látja az ottani egyházak bizonyos önállóságát. Annál is inkább, mert a mai viszonyok közt állandóan készen kell lenni a misszionáriusoknak arra az eshetőségre is, hogy haza kell vonulniok a missziói munkaterületről és magukra kell hagyni az ottani keresztyén gyülekezeteket!

A Gossner-féle Misszióegyesülettel néhány éve együtt dolgozik a Berlini Misszióegyesület, mely a konferencián ülte meg születésnapját, amit csak szökö-évenként ünnepelhet, mert 1824 febr. 29-én alakult. Braun missziói felügyelő előadásából érdemesnek látok egyet-mást feljegyezni. Ez a misszió jóformán a semmiből épült ki. Összeállt 10 pietista ember annak idején, papok és laikusok, s minden organizáció és segítség nélkül kezdték munkát. Csak annyi volt a forrásuk, hogy a Krisztus szerelme szorongatta őket. Lassan halad az ügy. Missziói gyülekezet akkor még nem volt, hírért sem hallották (ma t. i. vannak ilyenek itt!). Csak hosszú évek harcai után engedik meg nekik, hogy templomban ünnepet tarthassanak; 1830 ban nyílik meg előttük a Szentháromság-templom kapuja. Nem egy helyütt a hatóságok megtiltják összejöveteleiket, mert „veszedelmesek”. De nem csüggedve körutakat rendeznek és a lelkészek közül hódítanak híveket maguknak. Új válságba jutnak, amikor az egyesületnek állást kell foglalnia a lutheri hitvallás mellett, holott fenntartó barátai nemcsak a lutheri hitvallásuk közül kerültek ki! Végül jött a háború, infláció, ma deviza nehézségek kifelé, hazai támadások befelé. Így él, jobban mondva: mindezek ellenére él a Misszió!

A konferencián ifjúságot alig láttam. Itt ma csak az idősebb nemzedék a misszió barátja. A fiatalok közt van a legtöbb ellensége. Az egyik egyetemen a misszió megvetése jelétül pl. egy ajtót tele tüzdelték missziói újságlapokkal. Minek a misszió odakünt, amikor van elég tennivaló idebent? — ez a misszió ellen az örök-nagy ellenvetés. És mégsem lehej megállítani, mert mindig akadnak emberek, akiket szorongat a Krisztus szerelme! Legyen ez vigasz nekünk is és nagyobb munkára szóló kötelezés.

Berlin.

Scholtz László

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének. (Missziói tárgyú vagy nemzeti vonatkozású lehet.)

Ima tartalma: Hála a bőjt áldásaiért. Hála a legbátrabb vezér elküldéséért, ki nagypénteken a legnagyobb ellenséget legyőzte s örök időkre példát nyújtott minden nemzeti hősnek is.

Ige: Márk 8. 11—12.

A vezető beszédenek vázlata: Vannak gyermekek, akik hajlandók engedelmeskedni, de feltételeket szabnak a parancsoló szülőnek vagy feljebbvalónak. Ilyenformán beszélnek: „Elmegyek a templomba, ha a rövid ujjú nyári ruhámat felvehetem.“ „Beveszem az orvosságot, ha utána cukrot kapok.“ „Megeszem a káposztát, ha nagy húst kapok hozzá.“ „Szorgalmasan tanulok a középiskolában, ha biciklit kapok.“ Ilyenformán beszéltek a farizeusok, a zsidó nép vezetői Jézussal. Így beszél ma is sok ember Jézussal: Mutass jelt, tégy csodát, mégpedig úgy, ahogyan én akarom, ott, ahol én akarom, akkor, amikor én akarom. Vannak ma népek, melyeknek vezetői kényszeríteni akarják Jézust, bizonyítsa be, hogy Ő tényleg Isten egyszülött fia. Lelkük mélyén ilyen emberek is tudják, hogy Jézus Isten fia, de nem akarnak Neki engedelmeskedni. Jézus otthagyja az ilyeneket. Elmegy olyanokhoz, akik feltétlenül engedelmeskedni akarnak Neki és az ilyeneknek aztán meg is mutatja a mennyei jelt. Megfordítva áll tehát a dolog, mint ahogyan ma sokan gondolják. A hitetlen ember azt mondja Jézusnak: Mutass jelt, aztán engedelmeskedem. Jézus pedig azt mondja: Először engedelmeskedni kell hitből és szeretetből, aztán megtapasztalhatod a jelet. Ahogyan a családban az apa azt mondja: légy takarékos fiam, aztán több jutalmat is kapsz a hűséges szolgálatodért.

A magyar nemzet Muhinál, Mohácsnál, Trianonban súlyos büntetéseket kapott. Mindhárom alkalommal azért, mert sem a nép, sem a vezetők nem engedelmeskedtek feltétlenül. Vizsgáljuk meg jól magunkat, aztán rájövünk, lesz-e még valaha nagy és boldog a mi hazánk. Ha a vezetők s a nép nagyjai és képviselői igazán engedelmesek Istennek, Isten máról-holnapra visszaadhatja országunkat. De ha engedelmesek nem tudunk lenni, miért adná vissza azt, hiszen akkor nem vagyunk különbek más népeknél.

Aki hazáját szereti, félti, érte szenvedni, dolgozni akar, annak a hazáért sokat kell imádkoznia is. Mikor a IV. parancsoltnál s a IV. kérésnél urainkra, nemzetünkre, hazánkra gondolunk, kérjük a vezetők és a nép számára az engedmesség lelkét Istentől és az Ő szabadságának örömét. (51. zsolttár 14. vers) Engedetlen nép a történelem folyamán sokszor úgy bűnhődött, hogy rossz, kegyetlen uralkodót kapott; gonoszlelkű uralkodó pedig gyakran szenvedett lázongó, engedetlen alattvalók miatt. Erről olvasnak két kis történetet kispajtásaitok.

Gyermek felolvasása vagy elbeszélése. Volt egyszer egy kegyetlen, zsarnok uralkodó. Egy napon kilovagolt a határba. Mikor egy útszéli kápolna előtt lépetett a lova, hallja, hogy a kápolnában valaki hangosan imádkozik. Megáll, benéz. Egy öreg özvegyasszonyt ismert fel az imádkozóban, akit ő egyszer irgalmatlanul megzsarolt. Az asszony igen buzgón éppen azt mondogatta imájában: „Uram Isten, éltesd az ország urát soká, soká! Uram, adj hosszú életet az uralkodónak“. Az uralkodó igen csodálkozott ezen az imádságon; kérdezte magában: hogyan kívánhat ez az asszony hosszú életet számomra, mikor úgy elbántam vele. Magához szólította az asszonyt és megkérdezte tőle, miért imádkozik így érte? Az asszony így felelt: „Volt tiz tehenem. Mikor a kegyed öregapja élt, az elveit tőlem két tehenet. Akkor azért imádkoztam, bárcsak halna meg a kegyed öregapja és hadd legyen a kegyed apja a király. Ez meg is történt, a ke-

gyed apja lett a király, ő elvette három tehenemet, Megint imádkoztam, hogy halna meg az ilyen király és hadd legyen kegyed az uralkodó. Megtörtént ez is. Kegyed lett a király és elvette négy tehenemet. Most már nem tehetek mást, minthogy az ön hosszú életéért imádkozom, mert aki ön után jön, az elveszi az utolsó tehenemet és mindenemet, amim van.“

Tanulság: Ahol sehogysem imádkoznak az emberek az uralkodóért, ahol csak külső felhívásra imádkoznak az uralkodóért, ahol az uralkodó káráért imádkoznak, vagy ahol hamis szívvel imádkoznak az emberek az uralkodóért, ott a nemzet nagy veszedelemben van, hanyatlík s könnyen elpusztul. Imádkozunk hát igaz szívvel az uralkodóért.

Volt egyszer egy fejedelem. Rengeteg vadat nevelt és a sok vad nagy kárt tett az emberek gazdaságában. Egyszer azután a tanácsülésen panaszt emeltek a földművesek a fejedelem sok vadja miatt. Így szólt a fejedelemhez az egyik tanácsbeli úr: „Ha felséged időben nem segít a bajon és nem hárítja el a kárt, amit a vad okoz, akkor elveszti az alattvalói imádságát.“ A fejedelem istenfélő ember volt és így felelt: „Inkább semmi vadam se legyen, semhogy elveszítsem alattvalóim imáját; igen szeretem a vadat, de jobbágyaimat s embertársaimat a földön mindenk fölött szeretem, lemondok hát erről a kedvtelésemről, hogy alattvalóim javát előmozdítsam.“ Tüstént kiadta a parancsot a fejedelem, hogy a vadat fogják be és ritkítsák.

Módjával tehát minden bajon lehet segíteni. Az alattvalók tisztelettel kérik, amire szükségük van.

Nemzeti megerősödésünk missziói szolgálatunkra is jó hatással volna. Munkánk szélesebb, mélyebb, messzebb ható, példánk világítóbb lenne.

Befejező ima: Hazánkra, nemzetünkre, mint legnagyobb családi körünkre áldást kérünk Istentől. Miatyánk.

Jézus követéséről szóló befejező ének.

N.

A szél fú, ahová akar.

Téritőből — térített

Dr. Zwemer ezt írja egy délafrikai mohammedán megtéréséről: „Török ember, 50 éves elmúlt, nagyon intelligens és magas műveltségű. Felesége arab nő. Nemrégén rábeszélte egy külsőleg már keresztyénné lett fiatal bennszülöttet, hogy legyen mohammedánna. Az ifjú elvitte Bibliáját és részt akarta tétetni, de a tanító így szólt: „Nem, add nekem!“ Azt gondolta, használhatja majd a keresztyénség alaposabb megostromlásához. A Szentírás olvasása közben csakhamar eljutott az élő igazságra. Nagy buzgósággal folytatta — zárt ajtók mellett — a benne való kutatást, A Bibliát azonban elfelejtette elzárni felesége elől és az is elkezdte olvasni, éppenolyan titokban. Lehetetlen volt sokáig hallgatni a lelkében végbement változásról. Teljes szívéből beszélt feleségének újonnan talált hitéről. Nagy csodálkozására kiderült, hogy hitvese is Jézus tulajdonává lett. Mindketten megkeresztelkedtek és most a keresztyén egyház tagjai.

A szél fú, ahová akar . . .

Pattesonhoz, a maláji szigetek püspökéhez, eljött egy pogánykeresztyén és megkérdezte: „Püspök, miképpen van az, hogy most úgy gondolkodom, mint soha azelőtt? Azt gondolom, hogy soha többé nem kívánok mást, mint az Isten igéjére való figyelmet. Egészen másképpen érzek, olyan dolgokat szeretek és kívánok, amelyekkel azelőtt sosem törődtem és nem törődöm többé olyasmikkal, amiket szerettem és amikért éltem. Mi ez?“ — „Mit gondolsz, mi legyen ez?“ válaszolt a püspök. — „Azt vélem“, válaszolt az ember vonakodva, „azt gondolom, — de ez olyan nagy dolog! — azt gondolom, Isten Lelke lakozik szívemben!“ — Igen, ha a Szentlélek bevonul egy szívbe, az egész belső ember új irányt kap. Egészen másképp gondolkodik, érez, szeret és cselekszik, mint azelőtt.

Az ének, mint misszionárius.

Az első caesarei keresztyén családnak nem volt szüksége fölszólításra, hogy Istent dicsérje. Szívük vágyától hajtva vidám ajakkal dicsérték Isten kegyelmét. Más emberek is hallották dicséretüket; közülük némelyek szintén megtapasztalták Isten kegyelmét és megtanulták dicsőíteni Őt. Így keletkezett a

„szentek közössége”, amelynek legkedvesebb foglalatossága volt Isten kegyelmének dicsőítése Krisztusban. — Isten ma a vasárnapot adja nekünk, hogy e napon a „szentek közösségé”-ben dicsérve imádjuk Őt. Ha mint Kornelius és házanépe, megtapasztaltad a megváltás kegyelmét, akkor a te hangodnak sem szabad hiányoznia a dicséretet éneklők karából!

Türelem, türelem, türelem!

Kína császára egyszer sétákozban egy családra bukkant. Asszonyok, gyermekek, menyek, vők, szolgálók valamennyien békességben és egyetértésben éltek egymással. A császár csodálkozással telten kérdezte ennek a háznak tiszteletre méltó öreg fejétől, milyen csodaszóval őrízte meg az egyetértést abban a soktagú családban. Az öreg ecsetet és festéket vett elő (ez a kínaiak írószere) és ezt a három szót írta: „Türelem, türelem, türelem.” — Az egyház és egyes egyesületei, nagyobb család — békés együttélése sokkal több türelmet tételez föl mindenegyes tagról, különösen azokról, akiknek a többieket tanítaniok kell.

HIREK.

Gáncs Aladár síremléke. Missziói egyesületünk és a pesti vallásánarok testülete közösen elhatározta, hogy kedves halottjának, Gáncs Aladárnak síremléket állít fel. Tekintettel arra, hogy Gáncs Aladárnak e két testületen kívül is számos kapcsolata és barátja volt, ezúton kérünk mindenkit, aki ehhez az emlékhöz hozzájárulni kíván, filléreit 16.188. sz. csekklapon, vagy Rimár Jenő Bpest, VII. Gizella u. 28. címre (G. A. síremlékére megjelöléssel) utalványon befizetni szíveskedjék. Az adományokat a Missziói Lapokban nyugtázzuk.

Egyház és misszió „Az egyháznak kettős hivatása van. Egyfelől gondoskodnia kell, hogy tagjai mind szorosabb közösségbe nőjjenek az Urral és ezért egymással. Másfelől éppen mint egyháznak, az a feladata, hogy az evan. géliomot kivigye a világba. A misszió nem az egyház mellett áll, hanem az egyháznak tagja és szerve.” — D. Ihmels püspök.

A nyiregyházi ág. hitv. evang. Misszió egyesület munkásságáról. Az 1935. év dec. 1-én tartott missziói ünnepély után megalakult Misszió egyesület sok szeretettel és szolgáltni akarással s a hívek mindig fokozódó buzgó részvétele mellett igyekszik végezni áldásos munkáját. Az egyház kebelében: a Nőegyletben, Leányegyletben, Ifjúsági Luther Márton körben s az elemi iskolai vasárnapi iskolákban már évek óta értékes belmissziói munka folyik. A Misszió-egyesület megalakulása óta a külmisszió is megfelelő felkarolásban részesül s a missziói parancs folytán felébredt felelősségérzet a hívek szavaiban és cselekedeteiben is mind gyakrabban megnyilvánul. A Misszió-

egyesület már megalakulása alkalmával elhatározta, hogy minden hónap negyedik vasárnapján missziói ünnepélyt rendez s utána minden alkalommal imaórát tart a külmisszió szolgálatára. Az első rendszeres missziói ünnepély 1935. dec. 29-én volt, amelyen Mátis Béla tanító a pogány misszió harcosai közül Schweitzer Albertről, a lambarénei doktorról és Rafaravay Máriáról, a madagaszkári bennszülött misszionárius nőről tartott előadást, Veczán János egyesületi titkár a missziói parancsról tartott írásmagyarázatot. Január 5-i missziói ünnepély eredetileg 2 napos missziói konferenciának volt tervezve most már boldog emlékü Gáncs Aladár orsz. titkár részvételével. A szomorú haláleset következtében ez a konferencia csak egy napon a Missziói Lapokban már közléstett módon missziói ünnepély keretében folyt le. A januári ünnepély rendes időben, január 26-án volt, amelyen „Egy leány álma” című külmissziói vonatkozású színdarab került bemutatásra, majd Belák Sándor lelkész, misszió egyesületi elnök tartott írásmagyarázatot. A nagyteremből ez alkalommal kiszorult hívek részére ezt a műsort febr. 2-án meg kellett ismételn, amikor az írásmagyarázatot özv. Soltész Gyuláné egyesületi alelnök tartotta. A februári ünnepély Topi Vapalahti finn lelkész uti tervéhez alkalmazkodva febr. 9-én volt. Topi Vapalahti finn előadását Joób Olivér püspöki titkár tolmácsolta. Ezen előadásból elővetítendő finn külmissziói munka indító erővel hat a magyar külmissziói munkára is. Topi Vapalahti lelkész ez alkalommal itt is köszönetet mondott a magyar missziói-egyesületnek, azért az áldozatos pénzbeli támo-

gatásért, amellyel a legnagyobb szük-ség idején a finn misszió-egyesület segítségére sietett. A finn előadás után Joób Olivér püspöki titkár tartott írásmagyarázatot. Ezen előadásokon és írásmagyarázatokon kívül minden alkalommal ének, közének, szavalat s külmisz-sziói vonatkozású rövidebb hosszabb szindarabok tették változatossá a misz-sziói ünnepélyek műsorát. Minden ün-nepély után külmiszsiói ima óra van az egyház kis tanácstermében. Ugy az ünnepély, mint az imaóra és a persely-pénzek a lelkek tisztultabb légkörbe vágyódásáról s szolgálai akarásról tesz-nek bizonyosságot. Az Úr lelke dolgozik a hozzá vágyódók szívében. *Mátis Béla* tanító, misszió-egy. alelnök.

Az orvosi misszió 100 éves. Dr. Parker Péter 1835. november 4-ikén nyitotta meg szemklinikáját Kantonban, Kinában. Parker volt az első missziói orvos. Az általa alapított kórház ma is fennáll, jóllehet a Kanton körül és magában a városban dúló háborúk és forradalmak miatt az elmúlt 100 év alatt háromszor be kellett zárni kapuját. Egyszer le is égett s más helyen kellett felépíteni.

Missziói Gyermekszövetség. A március 1-én Tokajban megtartott sor-soláson résztvett és ajándékot nyert Meszlenből 13, Acsádról 12, Győr-ből 10, Ózdról 14, Angyalföldről 5, Buda-pestről 3 (boldogult Gáncs Aladár gyer-mekei), Rákospalotáról 3, Rákosszent-mihályról 5, Bakonyszombathelyről 1, Uraiujfaluból 2, és Tokajból 3 gyermek. Ajándékban részestült még 3 utólag be-jelentett kölesdi gyermekszövetséges. Legtöbbet a múlt évben is Farkasinszky Lajos, az ózdi missziói gyermekszövet-ség tagja adakozott a misszióra, aki ta-valy tett ígéretét hűségesen megtartotta, s most már a kis öccsével, Lászlóval együtt buzgólkodott az adakozásban. A nemes versenyben teljesen egyforma eredményt értek el. Év végéig minde-gyikük 5—5 Pengőt tett le a misszió oltárára. A sorsolásra Meszlenből, Győr-ből, Ózdról, Bakonyszombathelyről, Kö-lesdről, Tökajból érkeztek megajánlá-sok, melyekért ez uton mondunk hálás köszönetet. A bakonyszombathelyi gyer-mekek két kedves Luther-örzsás tüpár-nát készítettek és küldték erre a célra. A sorsolást missziói ünnepély előzte meg, melyen özv. Soltész Gyuláné, a nyíregyházi misszióegylet alelnöke tar-tott bibliamagyarázatot, a gyermekek pedig missziói szavalatokat adtak elő. Istennek Szentlelke gyarapítsa a misz-

sziói gyermekszövetség hűségesen imád-kozó és adakozó tagjainak seregét.

Missziói képes-lap kapható darabonként hat fillérért Belák Sándor lel-késznel, Tokaj. A jövedelem felerészben a Misszióegyesület pénztáráé, felerész-ben pedig a Missziói Gyermekszövetségi munkával kapcsolatos kiadások fedezésére szolgál.

A Missziói Gyermekszövetségi munkát melegen ajánljuk kedves olva-sóink imádkozó szeretetébe és támoga-tó pártfogásába. A Gyermekszövetségi munkát Belák Sándor tokaji lelkész ve-zeti és irányítja. Március 3-ikán kelt, a körzeti megbízottakhoz intézett kör-levelében Belák Sándor többek között ezeket a megszívlelésre méltó szavakat írja: „Mindazokat, akik a misszió ügyét szívükön viselik, arra kérném, hogy személyes érintkezés és levelezés útján, előadások tartásával stb. igyekezzenek előmozdítani, hogy a missziói gyermek-szövetségi munka minél jobban fellen-düljön. Soha ne dolgozzunk azonban számokra, külső ereeményekre; igye-kezzünk minden lépésünket a Szentlé-lek vezetésével megtenni s a misszió szent ügyének a gyermekek között hű-séges, imádkozó munkásokat nevelni, akiket nem hiuság, vagy szereplési vágy, nem is emberi parancsszó, hanem a Megváltó Krisztus és egyházunk iránti szeretet indít a munkára.“

Az evangélikus világmisszió mun-kája elé nagy akadályok tornyosulnak. Raánehzedik a világ gazdasági válsága. Az európai civilizáció pusztító és bom-lasztó hatást gyakorol az állami, társadalmi és családi életre. A bolsevizmus, a mohamedanizmus, a nacionalizmus propagandája, elönyomulása, harca el-lenefeszlül az evangéliomnak. Magukon a missziói munkamezőkön régi és új nehéz kérdések várnak megoldást. Ön-álló egyházak keletkezése. a protestan-tizmus széttépettsége érezteti gyengítő, bénító hatását. A római katolikus egy-ház egységes nagyhatalma mindjobban előtérbe nyomul. Sürgős követelmény-ként jelentkezik a világ evangélikus misszióinak munkaközössége. A kül-misszió helyzete is arra kötelezi a világ evangélikus egyházait, hogy iparkodjanak elevenebb, szorosabb egységbe tö-mörülni. Isten kegyelméből ennek már mutatkoznak egészen határozott jelei. A külmissziói munka közelebb hozza egymáshoz az evangélikus egyháztago-kat és az evangélikus egyházakat. Aki az evangéliom áldásait közvetíti mások-nak, az maga is áldást nyer az Úrtól.

Abesszínia és egyéb missziói tanulmányok. A Ref. Külmissziói Szöv. kiadása. Ára 60 fillér. A 48 oldalas füzet főként az érdeklődés előterében álló Abessziniával foglalkozik missziói szempontból. Érdeklődésre tarthat számot a mohamedán propagandát tárgyaló cikk.

Imádkozás tárgyául ajánljuk: 1. A viláeg békességéért. — 2. A 100 éves fennállását ünneplő Lipcei Misszióért. — 3. Az 1938. évi nemzetközi missziói konferencia előkészítéséért. — 4. Mindazokért, akik keresztyén nevelői munkát végeznek. — 5. Az evangelizáció munkájáért főleg a falusi gyülekezetekben. — 6. A hittikért tüdőzött keresztyénekért.

Abesszínia és a külmisszió. Abessziniának körülbelül tizmillió lakosa van. A lakosság két népfajból tevődik össze: az uralkodó faj az amhara, a lakosságnak egyharmadát, a szolga faj a galla, a lakosságnak kétharmadát alkotja. Az amharák az ő-abesszíniai keresztyén egyházhoz tartoznak, amely egyik ága az egyiptomi kopt egyháznak. De az amharák túlnyomó többsége csak névleges keresztyén s olyan életet folytat, amely nem egyeztethető össze a keresztyén névvel. Az amharák közt a külmisszióknak kevés kilátása van. A gallák négyszáz éve törtek be Abessziniába s ez a betörés gátolta a nemzet fejlődését, sőt ezt az egykor civilizált

népet egyre mélyebben süllyesztette a barbárságba és fejtelenségbe. A gallák között vannak keresztyének és mohamedánok is, de a túlnyomó többségük pogány. Az evangélium hirdetésének különösen a gallák közt voltak gyümölcsei. Ha a háború következtében Abesszínia elvesztené függetlenségét, a protestáns missziók elorvadnának, mert az olasz uralom fennhatósága alatt álló, Abessziniával szomszédos területeken a protestáns missziókat máris elfojtja s nem engedi vissza még azokat a protestáns misszionáriusokat sem, akik hosszabb szabadságra menve hagyták el a munkamezejüket.

Az olaszoknak Abesszínia ellen intézett támadása, miként előre látható volt, erősen foglalkoztatja az afrikai benszülöttek és általában a színes népfajok lelki világát. Hullámba hozta a népeket egészen Délafrikáig. Délafrikában, ahol a faji ellentét igen kiéleződött, az abesszíniai háború felkorbácsolja a benszülöttek faji szenvedélyeit. Lüderitzbuchtból jelentik, hogy a fekete kikötőmunkások nem akartak egy olasz gőzhajót berakodásánál dolgozni; a rendőrség kényszerítette őket munkára. A Lipcei Misszió indiai és afrikai munkamezején is észlelni lehet, hogy a benszülöttek a háború menetét feszült figyelemmel kísérik. A háborút a fehér és a színes faj erőpróbájának tartják.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1936. február 22-től március 22-ig beérkezett összegéről.

Tagdíjak: Rolkó Gyula Abony 1, Takács Elek Homokbödöge 3, Trenka Tamásné Bpest 3 (1), Dr. Karner Károly Sopron 3 (1), Zalagalsai evang. egyház 3 (1) P.

Offertorium: Tokaj 5.60, Budapest-Üllői u. bibliáorán március 10. 15.20, Irsa 16.50, Zalagalsai 0.86, Pesti német egyház 6.64 P.

Adományok: Budapestről Mühsam Eliz 6, „Atom“ 1, Borcsiczky Károly 9, S. A.-né 2, özv. Dr. Zundel Frigyesné Aszód 14 P.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdíj, offertorium, gyűjtés vagy adomány címen könyvelendő el a küldött összeg.

Budapest, 1936. március 22.
Csekk számla száma 16.188.

Perselygyűjtések: Bpest—Angyal földi bibliaórák perselye 10.20 P.

Gyermekszövetség Gáncs testvérek Bpest 3 P.

Gáncs Aladár siremlékére: Bpest-ről Dr. Molnár Gyula 15, Danhauser László 10, Rimár Jenő 15, özv. Szalay Lajosné 1, Sziklay Vendelné 0.50, özv. Péczeli Lajosné 1, Koritsánszky Ottó 2, ifj. Rimár Jenő 5, Belák Sándor Tokaj 5 (1. részl.), Bpest-Zuglói Ev. Templom-építő egyesület szeretetvendégségén 10, Győri diakonisszák 20 P.

Rimár Jenő pénztáros

VII., Gizella ut 28. fsz. 1

Telefon: 97.189.